

—Què, quedem aquest dissabte, o què? —va proposar l'Anna mentre remenava el tallat.

—Sí, no? —va respondre l'Emma amb un somriure còmplice—. Podem fer un cine aquí, a Mataró, sopem al mateix centre comercial i després vens a... dormir a casa meva.

Havien coincidit al bar del Camí de la Geganta a l'hora de l'entrepà. Treballaven una a prop de l'altra, una era infermera d'un dentista i l'altra, administrativa al despatx d'un vell notari. No feia gaire que es coneixien i encara no havien convertit la seva relació en quelcom estructurat: travessaven la fase en la qual tot està per fer, i tot és possible.

—I quan farem l'amor? —va preguntar l'Anna amb un sobtat punt d'agressivitat.

L'Emma la va mirar amb els ulls com taronges.

—Com... com vols dir, *quan farem l'amor*? Vols dir... a quina hora?

—Exactament. Necessito que em diguis quan tens pensat que tinguem sexe.

L'Emma la fitava amb el desconcert dibuixat al sostre.

—No ho sé, noia... Quan arribem a casa després del sopar, potser?

—Estaré massa cansada —va grunyar—. No em va bé. Hauríem de quedar d'una altra manera. Coordinar-nos, per exemple, per tenir sexe abans del cine, a l'hora de la migdiada. Practicar sexe a casa teva i anar al cine tot seguit.

—Però... —l'Emma tartamudejava una mica—... aleshores no seria millor quedar per dinar a casa meva, fer la migdiada... *sexual*... —va recalcar la paraula— i anar al cine després?

—No —va contestar, taxativa—. Perquè a l'hora de dinar menjaríem massa i segur que ens atiparíem tant, que després ens vindria son i només voldríem dormir. Jo el que vull és fer la meva al matí, dinar de manera frugal a casa meva per no fartar-me gaire i quedar amb tu a les quatre de la tarda, o així, per fer sexe, és l'hora en què estic més fresca. Tu, de la teva banda, no hauries de dinar res que porti all ni ceba. Ni ous durs, que fan mal alè. Ni espàrrecs, ni carxofes, que fan que els fluids del cos tinguin un gust horrible.

L'Emma contemplava la seva amiga amb els ulls esbatanats. El seu esguard, que al començament de la conversa havia estat d'aprovació i desig, havia anat mutant en una mirada d'estranyesa que ara, només una estona després, era hostil i desagradosa.

—A mi m'agrada programar el sexe —va continuar l'Anna, concentrada en la seva dissertació—. Com qui organitza qualsevol altra activitat, saps? No em plau deixar-lo a la improvisació, oi que m'entens? Perquè planificar-ho tot és garantia d'èxit. Tot organitzadet, és com millor funciona. O sigui que m'agradaria demanar-te que a les quatre de la tarda tinguis posats llençols nets i que t'hagis dutxat. I que a la teva cambra hi hagi espelmes perfumades; dues o tres, tampoc no cal passar-se. I posa't roba interior que sigui mona. I depila't les aixelles i les cames, i talla't les ungles dels peus, son coses que em fan mania.

L'Emma es va aixecar i es va excusar tot dient que anava un moment a lavabo.

Mai més no es van tornar a veure.